

SLOVENEK.

Političen list za slovenski narod.

Po pošti prejemani velja:

Za celo leto predplačan 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr.

V administraciji prejemani velja:

Za celo leto 12 gld., za pol leta 6 gld., za četrt leta 3 gld., za jeden mesec 1 gld. V Ljubljani na dom pošiljan velja 1 gld. 20 kr. več na leto.

Posamne številke po 7 kr.

Naročnino in oznanila (insertate) vsprejema upravnništvo in ekspedientja v „Katol. Tiskarni“, Vodnikove ulice št. 2.

Rokopisi se ne vračajo, nefrankovana pisma ne vsprejemajo.

Vredništvo je v Semeniških ulicah št. 2, I., 17.

Izhaja vsak dan, izvemši nedelje in praznike, ob pol 6 uri popoldne.

Štev. 149.

V Ljubljani, v torek 3. julija 1894.

Letnik XXII.

Katoliški shod v Požunu.

S posebnim sijajem, kakor je to pri Ogrih pri vsakem javnem nastopu navadno, vršil se je na praznik sv. Petra in Pavla sedmi ogerski katoliški shod v Požunu. Udeležilo se je shoda nad 10.000 katoličanov iz mesta in okolice, tudi oddaljeni kraji so poslali svoje zastopnike. Neumorno delavna katoliška junaka grof Nik. Moric Esterhazy in grof Ferdinand Zichy sta shod osnovala in vodila. — Sklenili so na shodu pet resolucij. V prvi se določuje razmere nad cerkvijo in državo ter se zahteva naj se te razmere vrede na podlagi načel katoliške vere, po katerih se Bogu da, kar je božjega in cesarju, kar je cesarjevega. Druga resolucija izraža se za samostojnost katoliške cerkve na Ogerskem ter se naprosi primas ogerski naj v zvezi z drugimi škofi v tem smislu deluje za katoliško avtonomijo. Tretja resolucija, o kateri je govoril prof. Otokar Prohaska, obravnava socijalno vprašanje. Shod se je s to resolucijo pridružil zastopnikom krščanskega socijalizma ter priporoča v ta namen snovanje krščansko-socijalnih društev. Važna je četrta resolucija, ki priporoča osnovo katoliške organizacije, da se pravice katoličanov tem uspešneje branijo po zakonitem potu v ustavni državi. Peta resolucija govori o civilnem zakonu ter izjavlja, da se ogerski katoličani pridružijo svojim škofom, ki bodo prosili vladarja, naj ne potrdi sklenjene postave o civilnem zakonu.

Zanimiv in velevažen je katoliški shod v Požunu vzlasti iz dveh vzrokov. Pred vsem je omeniti da so tukaj ogerski katoliki jasno pred svetom izpovedali svojo „mea culpa“.

Grof Ferdinand Zichy je namreč poudarjal, da so ogerski katoličani sami krivi žalostnih razmer, ki se kažejo v sprejemu civilnega zakona v postavo-dajalnih zborih. Predolgo časa so roke križem držali ter prepuščali katoliškim nasprotnikom torišče javnega življenja. Le po tem potu je bilo mogoče zbrati v državnem zboru tako veliko večino za predloge o civilnem zakonu.

To spoznanje ogerskih katoličanov je po našem mnenju več vredno za dobro stvar, nego ves sijaj, ki se je razvijal ob tej slavnostni priliki. Uprav spoznanja manjka ogerskim katolikom, da tako, kakor je bilo dosedaj javno življenje na Ogerskem, ondi ne sme več biti.

Druga okolnost, ki se nam zdi pomenljiva in vredna, da jo omenimo, je pa ta, da so se na shodu v Požunu zbrali katoličani treh narodnostij, namreč Ogri, Slovaki in Nemci ter da so se razprave vršile tudi v vseh treh jezikih. To poudarjamo posebej zato, ker na Mažarskem tudi v krogih katoliških ni opazovati nobenega smisla za narodno enakopravnost, katero neizprosno zahteva krščanska pravica. Po našem mnenju bodo katoličani na Ogerskem le tedaj uspevali s svojimi pravicami v javnem življenju, ako bodo sami pravični nasproti nemažarskim narodom. Z veseljem torej pozdravljamo ta shod, kjer so se katoličani raznih narodov v Požunu zbrali, braneč pravice katoliške cerkve ter dokazujoč svetu, da jedino v katoliški cerkvi družijo se razni narodi v edinosti in ljubezni kot „bratje, vsi narodi!“

Kapitulacija dr. vit. J. Tonklija.

Iz Gorice 2. julija.

Poslal sem Vam že kratko novico o ustavljeni pravdi g. vit. dr. J. Tonklija proti g. A. Gabrščeku, vredniku „Soče“. Danes pa moramo povedati slavnemu občinstvu vso resnico, da bo vedelo, pri čem je. — Znan je deloma oni prestrastni prepir goriški, ki se je razvnel l. 1889 in razdelil duhovščino in posvetne rodoljube na dve stranki: za Tonklija in za Gregorčiča, ki sta do tedaj skupno delala. Vsled strastnih napadov v „Edinosti“ bi bil dr. J. Tonkli kmalu propadel v svojem starem okraju nasproti kandidatu prof. Iv. Berbuču, za kojega se je na tistem agitovalo. Prijatelji so dr. Tonklija rešili ali ker so pozneje vkljub prigovarjanju „Edinosti“ in „Soče“ volili za deželnega odbornika rajše dr. N. T., brata dr. J. T., negoli dr. A. Gregorčiča, je nastal prepir še hujši. Dr. A. Gregorčič je stopil na čelo novi stranki, ki je z vso silo podirala in konečno podrla staro stranko pri državno-zborskih volitvah. Nam je bilo žal za dr. J. T., ker je bil mož zmožen, na Dunaju vpliven, spoštovan od vseh, ki so ga poznali že od mladosti. Osamotili so ga popolnoma in mu vzeli celi odvetniški zaslužek. Tako je nehal ta nekedaj toli slavljani mož, nekak voditelj slovenskih državnih poslancev, Taaffejev zaupni mož, neslavno in — v uboštvo. To je bila velika demoralizacija za nas revne Slovence, ki imamo malo neodvisnih in izobraženih mož mej posvetno gospodo. Najhujše je pa bilo, da ni ena stranka drugi priznavala niti poštenosti in vsled tega je bilo vsako sporazumljenje nemogoče. Vsled tega bi bila tudi vsaka razprava po časopisih brez uspeha. V tem prepiru pa ni trpela samo narodna stvar, ampak posebno katoliška stvar, ker so bili poklicani možje razdeljeni in jeden do drugega nezaupni. Še celo dr. A. Mahnič je prišel pri mnogih dobromislečih ob zaupanje, ker se mu je vedno očitalo, da je v Tonklijevih rokah, če prav ni menda nikdar bil pri Tonkliju. Ob priliki katoliškega shoda, se je takoj razneslo: „Vse priprave vodi za hrbtom dr. J. Tonkli“, ki pa v resnici niti vedel ni, kaj in kedaj bode katoliški shod. Tako stanje je bilo nezno. Večkrat smo se s prijatelji posvetovali, kako bi ta le deloma načelni prepir poravnali. Nikedo ni vedel sveta. Po dolgem čakanju je prišla ugodna prilika, ko smo takoj porabili. Vrednik „Soče“ g. A. Gabršček je ob zadnjem deželnozbornem zasedanju v „Soči“ tako napadel dr. J. Tonklija, da se je to tudi njegovim prijateljem nelepno zdelo. Poslanci niso vedeli, kaj bi začeli. Nekateri so svetovali stvaren popravek, drugi zopet pojasnilo volilcem. Tedaj pa se je g. vitez dr. Tonkli odločil sam od sebe za pravdo. Prijatelji so mu rekli: „Sami dobro veste, kaj je pravda, zato pomislite dobro, predno začnete, sicer pride pohujšanje, ako pozneje odstopite.“ — Vsi pa smo hitro spoznali, da to ni navadna pravda, ampak imenitna pravda, ki je imela pojasniti poštenje strank v namenih in sredstvih. Prepričani smo bili, da ogromna večina obeh strank ima čiste namene in čiste roke, zato smo upali, da se poštene rodoljube pred sodiščem najdejo in v roko sežejo izločivši iz svoje srede nepošteno in prepirljivo. Mi smo si želeli, da se ta prepir jedenkrat

konča. Naše pisanje so vsi prijatelji Tonklijevi odobrili in so se veselili, da bodo pod prisego dokazali, kako krivično so jih pripravili ob dobro ime strastni politiki. „Soča“ je začela groziti, da pridejo na dan stari grehi od zadnjih 25 let. Tega so se še bolj veselili prijatelji Tonklijevi, svesti si svoje in Tonklijeve poštenosti. Tudi je bil v Gorici jeden sam glas, da nima gosp. A. Gabršček niti jednega veljavnega dokaza, kakor ga ni imel pri drugih pravadah.

Tonkli sam je odklonil posredovanje visokih in vplivnih gospodov, rekoč: „Jaz hočem zadoščenja, sicer ne odstopim.“ V ponedeljek zjutraj (25. junija) je še pravdo študiral, ob 2. uri popoldne je prišel dr. Stanič, Gabrščekov odvetnik, grozit v Gospodsko ulico, od koder je potem krenil k dr. Tonkli-ju. Prav je storil. Odvetnik odvetnika bolje razume. V jedni dobri uri je bila pravda ustavljena.

Ali vam je bil to dogodek za Gorico, pa tudi pohujšanje, kakoršnega ne pomnimo. Tonkli ni tovarišem-poslancem ničesar povedal. Pozno zvečer so stvar zvedeli in nekateri pohiteli k njemu, ki pa ali ni mogel ali ni hotel povedati jim več ko golo dejanje, o zadoščenju ni bilo govora. Tedaj so se od njega poslovili in drugi dan sta se že odpovedala deželnemu poslanstvu dr. A. Lisjak in prof. Cerin.

Na to so se raznesle prazne govorice o „dveh pogodbah“, namreč o neki „notarijski pogodbi“ in o neki „tajni pogodbi“. Upali smo pa, da „Soča“ stvar nekoliko pojasni, — nič, da vrne čast vsaj dr. vitezu Tonkli-ju — nič — nič. „Soča“ je prinesla golo poročilo, ki je s stališča Gabrščekovega morda resnično, ne pa s stališča Tonklijevega. Ni namreč res, da se je dr. Tonkli branil italijanskih porotnikov, tudi ni res, da ni bilo dovolj slovenskih porotnikov, niti ni res, da so nasprotniki še le zdaj izvedeli, da nima dr. Tonkli več nobenih političnih aspiracij.

To ni bilo nikomur več tajno v Gorici. Tudi ne more biti res, da se je dr. Tonkli ustrašil kake tajne stvari, ker sicer bi bil pravdo poprej ustavil ali pa je ne začel. Toliše stvari ne more biti, da bi bil moral odstopiti prav brez vsakega zadoščenja in na nemilost. Kaj naj torej rečemo? Neka pogodba „na štiri oči“ je sklenjena, če ne z g. A. Gabrščekom, pa s kom drugim. Pogodba je skrivna in spominja nas skrivnih politikarjev, pogodba je nema z nemim. Ne vemo, kaj se je po pogodbi dalo ali vzelo ali obljubilo, to pa vemo, da o dr. vitezu Tonkli-ju vsak misli, kar hoče, dokler se pogodba ne objavi. Za obe stranki je „povsem častno, da se o tem molči.“ Dalje pa nečemo strogo soditi g. dr. viteza Tonklija. Žal nam je za tolikega moža. Imel je v življenju malo sreče in mnogo pokore. Ljudje ga strogo sodijo, posebno Slovenci, Bog pa je milostiv. Tudi mi želimo, naj bi še ostal pri delu, seveda brez stranke, katero mu je vzela noč (25. do 26. junija t. l.) Nočemo pa prikrivati našega veselja, da je te komedije vendar jedenkrat konec. Jedna velika zavornica duhovne sile je srečno odvojena in upamo, da že bližnja bodočnost pokaže veselo sporazumljenje rodoljubov, ki imajo srce za Slovenstvo in za katoliško cerkev. Fiat.

6 h 5 m.

Politični pregled.

V Ljubljani, 3. julija.

Na katoliškem shodu, ki je bil dne 29. junija, v Požunu je bilo nad 10.000 mažarskih, slovaških in nemških katoličanov. Predsedovala sta grofa Esterházy in Zichy. Govorilo se je v treh jezikih. Sklenilo se je poslati deputacijo k cesarju, da naj ne potrdi novega ženitvenega zakona in pa osnovati deželno organizacijo za agitacijo ob volitvah. Shod se je izrekel tudi za pravičnejšo volilno reformo. To je vesel začetek. Ogerski katoliki začno vstopati v politično življenje, ž njimi pa tudi narodna enakopravnost. Imeli bodo mnogo hudih bojov, ali naposled pa gotovo zmagajo, ako bodo složni in vztrajni. Proticerkvene predloge bodo liberalcem le slabile stališče. Vlada bode prišla v največje zadržke, ko jih bode treba izvajati, pa ne bode sposobnih organov imela.

Civilni zakon na Ogerskem. Ogerski katoliki pripravljajo se za hud upor proti civilnemu zakonu. Ljudje se mislijo dajati poročati le v cerkvi in duhovniki bodo poročali ne meneč se za kazni. Začel se bode hud boj, morda hujši, nego je bil v Nemčiji. Pa ne le katoliki, temveč tudi pravoslavni in mnogi protestantje mislijo začeti hud pasiven upor. Vlada bode vsekako imela silne težave, predno bode mogla izvesti proticerkvene zakone. Liberalci so se motili, ko so mislili, da se prebivalstvo kmalu pomiri, da le zbornici stvar rešite. Vznemirjenje mej prebivalstvom se pa še le začne, ko se bode nov ženitveni zakon začel izvajati. Še le tedaj bodo liberalci imeli priložnost se prepričati, da nimajo večine prebivalstva za seboj.

Volilna reforma na Ogerskem. Ogerski katoliki so se prepričali, da sedanji volilni red za nje ni ugoden. Zaradi tega baje mislijo začeti agitacijo za volilno reformo, po kateri bi tudi vse narodnosti dobile enakomerno zastopstvo v zbornici poslancev. Taki volilni reformi se bodo na vso moč upirali mažarski liberalci, ker potem ne bi Mažari več imeli sami večine v državnem zboru. Z volilno reformo bi se začela nova politična doba na Ogerskem. Bodoče volitve se bodo na Ogerskem že vršile v znamenju volilne reforme. Katoliki ne mislijo poprej odjenjati, da se volilni red premeni. Liberalci se pa ne bodo mogli dolgo ustavljati, ker je sedanji volilni red tako krivičen, da ga nikdo opravičevati ne more, ki hoče še za liberalnega veljati.

Bolgarija. Sedanja bolgarska vlada namerava v šolah uvesti poduk ruščine, kakor poročajo ruski listi. To so morda le želje ruskih časnika. V ljudskih šolah ni verjetno, da bi ruščino uvajali, v srednjih šolah je pa uvedena že pod Stambolovom.

Francoska policija se bode popolnoma preosnovala. Načelnik policijskega oddelka Garon je dal demisijo. Pokazalo se je, da policija nikakor ni zadoščala svoji nalogi. Pustila je svobodno hoditi okrog razne znane anarhiste. Mnogo atentatov bi bila preprečila, da je bila odločnejša in pozornejša.

Anarhizem. Italijanska vlada misli predlagati da se skliče konferenca, ki se bode posvetovala o skupnem zatiranju anarhizma. V Genfu osnuje se menda mejnarodna pisarna, kamor se bodo pošiljala poročila o gibanju vseh znanih anarhistov, in o tem obveščalo policijo raznih držav. Ta misel ni nova. Že večkrat se je mislilo na tako skupno postopanje, ali so nekatere vlasti zlasti Anglija, znano zavetišče političnih zločincev, imele svoje pomisleke proti takim naredbam, omejujočim politično svobodo. Sedaj, ko je umorjen Carnot, bode pa že vlasti se rajši odločile za skupno postopanje proti sovražnikom sedanjega družbenega reda.

Anarhisti. V Bruselju so prijeli italijanskega anarhista Rossija, nekega prijatelja Santa Caseria. Rossi je bil načelnik tiste anarhistične skupine v Cettu, ki je sklenila Carnota umoriti. Ko se je izvršil napad na Carnota v Lyonu, jo je Rossi bil potegnil v Bruselj.

Cerkveni letopis.

Iz Maribora 24. jun.

(Konec.)

II. Blagoslovljenje šolskih zastav.

Nadalje se je vršilo blagoslovljenje dveh šolskih zastav. Milostljivi knezoškof so na kratko omenili različne vrste zastav in njih pomen. Med cerkvenimi društvenimi vojniskimi in šolskimi zastavami najstarejše so cerkvene, njih početki segajo nazaj do cesarja Konstantina, ki je v vojski zoper Maksencija

dal napraviti križe za svoje vojake. Povod temu pričetju bilo je znano čudovito znamenje na nebu. Na križe privezali so lepe svilene trakove in to so bile prve zastave. Znano je, da je znamenje križa Konstantinove vojake tako osrečilo, da so sijajno zmagali v vojski zoper Maksencija.

Tudi vi, dragi otroci, ste vojaki in sicer ste po sv. krstu stopili med vojščake Kristusove. Tudi za vas naj bodo te zastave vir poguma zoper sovražnike Kristusove. Na zastavah vidite lepe podobe in sicer na prvi podobi Jezusa, prijatelja otrok in sv. Alojzija, na drugi pa podobi prebl. device Marije in angelja varha. Ostanite jim zvesti! Ko so učenci s trikratnim glasnim „da“ obljubili zvestobo ljubemu Bogu, razsolzilo se je vsako oko. Na to so mil. knezoškof zastave po cerkvenem obredu blagoslovili, in izročili tukajšnjim šolam za rabo pri slovesnih prilikah. Ljubi Bog povrni vsem, kateri so kaj pripomogli, da so mariborske mestne in ljudske šole dobile tako krasne zastave.

Nazadnje so mil. knezoškof izročili prvoobhajance starišem v posebno varstvo, da se ohranijo v tisti pravičnosti in nedolžnosti, s katero so prišli danes k mizi Gospodovi. Rekli so, da so otroci zaklad, s katerim si stariši lahko kupijo nebesa, če jih lepo v strahu božjem izredijo. Nasprotno pa, če izrejo svojih otrok zanemarjajo, jih zadene strašna grožnja Gospodova: Kedor pohujša jednega teh malih, ki v me verujejo, bi mu bilo bolje, da bi se mu obesil mlinski kamen na vrat in bi se potopil v globočino morja. S slovesnim hvalospевom (Te deum laudamus) katerega so navdušeno peli učenci po vsej cerkvi in s blagoslovom s sv. R. T., bila je zaključena lepa slovesnost, ki ostane v vednem spominu ne samo pri presrečnih prvoobhajancih temveč pri vseh navzočih. Popoludne so bile večernice za prvoobhajance in razdelitev primernih spominkov.

Dal Bog, da spomin na ta najlepši dan celega življenja ohrani ljube prvoobhajance na trnjevem, a zopet tako lepem potu zveličanja!

Slovstvo.

Cesky Kneipp. Časopis pro šírení přirozeného způsobu života a Kneippova léčení vodou ve všech vrstvách společenských. Stem naslovom je začel vlašsko leto izhajati v tiskarni cirilo - metodijski v Pragi list razširjajoč Kneippova načela. Prvi letnik je sedaj završen. List izhaja vsak mesec. Zdravniški del urejuje dr. Jos. Wieser; urednik in lastnik lista je pa prof. I. Ježek. V tem letniku je nakopičenih toliko poučnih sestavkov, da moremo list po vsem priporočati svojim češčine večšim bralcem. Naročnina pa celo leto stane samo 1 gld. 60 kr.

Rádce duchovní. Časopis kněžstva česko-slovenského. Prvi letnik tega lista za duhovnike, ki ga vrejajeta kanonik dr. Jos. Burian in Václav Kocián, vrlo napreduje. Prinaša pridige, katehitične razprave in znanstvene sestavke od najboljših čeških duhovnih pisateljev. Na leto stane 4 gld.

Dnevne novice.

V Ljubljani, 3. julija.

(Občinski svet ljubljanski) ima danes sejo, v kateri pride med drugim na vrsto tudi poročilo pravnega in personalnega odseka o razpisu c. kr. deželnega predsedništva, ki prepoveduje izvršitev nekaterih sklepov občinskega sveta gledé tablic za hišne številke. O tej stvari bomo obširneje poročali.

(Nezgoda). Véeraj dopoldne pal je z lokomotive na Zidanem mostu J. Vertačnik, železniški sprevodnik iz Ljubljane, ter se je tako nevarno poškodoval, da so ga morali prenesti v bolnišnico.

(Nesreča na železnici.) Poroča se nam, da je današnji dopoldanji vlak dolenske železnice blizu Škofljice povozil kmeta Matijo Gale-ta iz Dul, ki je z volmi hitel čez progo, tako hudo, da je bil takoj mrtev.

(Strela). Iz Selške doline: Dne 2. julija zvečer ob 10. uri nastala je nevihta, treščilo je v cerkovenikovo hišo pri sv. Mohoriji. Strela ubila je komaj 30 let starega sina Matevža, ter poslopje užgala. Ker je skoraj vsa hiša lesena, je bilo nenadoma vse v plamenu — prebivalci so si komaj nago življenje rešili, popustiti so morali vse imetje v hiši, tudi od strele ubitega sina Matevža niso mogli iz hiše spraviti ter je vsled tega truplo popolnoma zgorelo. Cerkovniku je tudi kakih 120 gld. v gotovini zgorelo,

kar je tem bolj obžalovanja vredno, ker si je mož novce s težkim delom prislužil.

(Ogenj). Iz Selške doline 2. julija: V nedeljo 1. julija popoldne ob 4. uri nastal je ogenj pri posestniku Beručku v Bukovčici. Ker je bila hiša s slamo krita, je bilo v enem hipu vse v plamenu. Pogorela je hiša z gospodarskim poslopjem popolnoma in veliko krme in drugih rečij, — med drugim tudi trije prasiči — le malo so rešili. V veliki nevarnosti so bila bližnja poslopja, kakor cerkev svetega Klemenca in farovž. Posestnik je bil sicer za malo svoto zavarovan, vendar ima veliko škodo ker mu je skoraj vse zgorelo. Zažgali so menda otroci.

(Iz Rovt) nad Logatcem se nam poroča dne 29. junija: V naši fari prikazali sta se zadnji čas mej šolsko mladino, kakor tudi mej odraslimi, davica in škrlatica. Obolelo jih je do sedaj nad 35, umrla sta pa dva. — Naš „Kresnikov“ semenj je bil letos kaj dobro obiskan in se je prignalo nad 300 glav živine. Cene živini so bile srednje, izvzemši krave, ki so imele nenavadno nizko ceno. — Cena za meterski cent letošnjega sena znaša tu in v okolici 1 gld. 60 kr. — Pretekle dni prišlo je iz Ljubljane 30 prisiljenec s pazniki, pričet graditi novo cesto od tukajšnje farne cerkve dalje proti Žirém. Delo naglo napreduje. Za nasipanje nahaja se v obližju obilo trdega materijala, s čemur bode torej moč cesto v dobrem stanju vzdržavati.

(S Trate.) Nova farna cerkev na Trati dobi za malo dnij novo prižnico iz hrastovega lesa. Stara je pripravljena za kres na čast našima blagovestnikom sv. Cirilu in Metodu. Tudi so naročene nove orglje pri g. bratih Zupan v Kamnigorič. Stare naše, ali prav zaprav pokojne orglje je naša cerkev pred več leti kupila; ker so bile za našo cerkev veliko previsoke, morali so prodreti obok, in so večinoma glasov čuli le netopiri bivajoči pod streho; zdaj pa so že tako opešale, da imajo popolnoma „križem glas“. V teku treh let oskrbel je naš za cerkveno napravo uneti predč. g. župnik jako veliko. Leta 1891 napravil je lepo ubranih četrto zvonov; prvi, drugi in četrty veliki zvon so novi; veliki novi tehta 32 centov, prejšnji veliki je ostal za tretjega, tako da imamo na Trati zdaj najmočnejše zvonilo v celi poljanski dolini. Tudi družih poprav in novih stvari je nam oskrbel g. župnik: mašne obleke, novo monštranco in cerkvene posode. Tudi župnišče bilo je prej jako v slabem stanju, pa prenovil je vse, kolikor je mogoče staro stavbo zboljšati in osnažiti. Vsak faran mora biti hvaležen gospodu župniku za toliko skrb za čast in lepoto božje hiše pa tudi za dušni blagor faranov ter reči: Bog nam ga ohrani še mnogo let!

(Letina) v poljanski dolini splošno dobro kaže, kakor se nam piše, sena so nakosili veliko, le sadja bo malo na nekatere kraje skoro nič. Škodljivega hrošča pri nas ni bilo skoro videti.

(Lov) divjačine „občine Trata“ kupila je dne 30. junija na javni dražbi občina sama za 101 gld. Pripomniti je, da so po bolj prigozdnih krajih zajci skoro vse mlado zelje požrli, torej lovci pozor!

(Imenovanje). Kanonikom stolne cerkve celovške je na mesto pokojnega g. A. Alijančiča od cesarja imenovan č. g. Gvido Bittner, mestni župnik in dekan v Beljaku.

(Na celovski gimnaziji) je sklep šolskega leta prihodnji četrtek dne 5. t. m. Prihodnji dan se pričnejo ustni zrelostni izpiti. — Na gimnaziji v Št. Pavlu so sprejemni izpiti za I. razred dne 14. julija in 17. septembra.

(Javne preskušnje gojencev „Glasbene Matice“) ob koncu letošnjega leta se bodo vršile v sredo, četrtek, petek in soboto (4., 5., 6. in 7. julija) vsak dan popoldne od 1/4 na 6 dalje v društvenih prostorih (Gospodske ulice, knežji dvorec, II. nadstropje) in sicer v tem redu: V sredo 4. julija: glasbene teorije, harmonije in solo-petja z učenci koncertnega vodje g. Hubada, iz solo-petja in klavirja z učenci šolskega vodje g. Grbiča. V četrtek 5. julija: iz klavirja z učenci g. Hoffmeistera. — V petek 6. julija: iz klavirja z učenci konc. vodje g. Hubada in iz vijoline z učenci g. Jeraja. — V soboto 7. julija: iz klavirja z učenci g. Jeraja. — Vstop je vsakemu dovoljen, v prvi vrsti starišem gojencev, seveda kolikor bode dopuščal prostor. — V soboto po preskušnji se sklene šolsko leto. Obširna in podrobna tiskana „izvestja“ o vsem društvenem delovanju se bodo dobivala po 10 kr.

(„Dobra spoved“). Na vprašanje z Goriškega smo dobili odgovor od uredništva „Kršč. Detoljuba“,

da zdaj se zopet lahko dobi vseh pet zvezkov, v kratkem pa izide tudi še VI. zvezek: „Molitve na dan sv. spovedi“ kot priloga „Detoljubu“ — ter tudi vse skupno nekoliko spremenjeno v jedni knjižici.

(Bogoskrunstva brez konca in kraja.) Od primorsko kranjske meje 28. junija: V Velikih Žabljah, duhovniki z blizu 600 duš poleg sv. Križa ipavskega, se je dne 22. junija na vse zgoodej, kakor se misli okoli 2. popoldni, zvršil nečuten zločin, kakor ste že na kratko sporočali. Pred malo leti so žrtvovalni žabeljski občinarji sezidali lep nov zvonik svoji cerkvi sv. Florijana in skoz eno okno tega zvonika so se zmuznili tatinoviči — bili so neki trije — v žagrad, v kateri so došli s ključem, katerega so pozneje proč vrgli in ga tamošnji kovač pozna kot svoje delo; vrata iz žagrada v cerkev so bile neki odprte najdene in tako jim je bil zločin olajšan. Vzeli so seboj monštranco s sv. hostijo, — ravno tako so vzeli seboj ciborij s posvečenimi hostijami in kelih iz žagradске shrambe. Tudi pušico za milošnjo so siloma sneli ter jo razbili nad vasjo na cestnem ovinku, ki pelje v Šmarje, kjer se je tudi gori omenjeni od tatov proč vržen ključ še našel. Zarad tolikih in tako pogostnih bogoskrunstev bodo morale saj več župnijske cerkve omisliti si težki pred tatovi varni tabernakelj, kakor so si ga nedavno omislili v Podragi, kjer se je enako bogoskrunstvo trikrat v 3—4 letih vršilo. Cerkev v velikih Žabljah stoji na holmeu med hišami in ljudje so tudi slišali neki šum in ropot, pa le niso nič sumili, ker ljudje vstajajo zdaj na vse zgodaj k senokošnji. Očitno je torej, da takšni razbojniki vdirajo nalašč v cerkve, ne toliko zaradi dragih cerkvenih priprav, ampak bolj radi bogoskrunstva Najsvetejšega. Ljudstvo v Velikih Žabljah je vsled tega zločina tako razburjeno, da gorje tistim rokovnjačem, ako jih je kje zasačijo! Ker cerkev ne poseduje drugega ciborija, so morali si ga začasno izposoditi v kriškem kapucinskem samostanu. V nekaterih krajih po Vipavskem in Primorskem imajo občine lepo navado, da se vsako noč skoz vse leto vrstijo posamezne hišne osebe in hišne številke v straženju cerkve. In menda bi ne bilo napačno, marveč jako potrebno in koristno, — da bi občinska županstva sklenila povsod enako ponočno stražo za javno varnost glede nevarnosti nadaljnjih cerkvenih ropov in bogoskrumb. Kajti po sedajšnjih zločinih soditi, bodo za par let, ko se bode malo na ta zločin pozabilo, zopet pa kje drugod kaj enacega poskušali. Tukaj ima gotovo masonstvo svoje kremplje vmes in s tem v zvezi je vsa primorska irredenta, akoravno je glede te visoka in oblastna gospoda z neko nelišano slepoto vdarjena. Saj čitate, kaj se godi v javni seji na magistratu v Trstu, tako da javno in po pravici vpraša zadnji (štev. 110 od 23. jun. t. l.) goriški „Rinnovamento“, v izvirnem dopisu iz Trsta: „Siamo o non siamo in Austria?“ (To je: Smo li ali nismo več v Avstriji?) Kajti celo vladni komisar molči k vsem, kar irredentovski zbor in podkupljena pódla in za galejo zrela lahonska drhal na galeriji počenja! O tempora, o mores!

(Pasterka umoril.) Marija Brašek iz Grajenščaka je dne 25. m. m. naznanila pri občinskem uradu v Vurbeku, da je predni dan ob 6. uri zjutraj videla v gozdu pri Drstelji kočarja Fr. Rojka iz Drstelje, ki je na z vejevjem pokritem vozičku pripeljal mrtvo truplo. Rojko se je z njo spustil v pogovor, povedal, da je ubil v pretepu svojega pasterka Franca Kolariča, in dal jej 2 gld., da naj molči. Na to ovadbo odšla je sodnijska komisija v imenovani gozd in v grmovji našla mrtvo truplo, že močno segnito, kar kaže, da je Kolarič že pred več dnevi ubit. Morilec se je že sam oglašil pri okrožnem sodišču v Celju.

(Konj ukraden.) Cerkeniku Gašparju Knificu iz Hraš pri Smledniku je bila včeraj od 11. do 1. ure ukradena v hlevu pri „Figabirtu“ v Ljubljani štiriletna kobila. — Zvečer pa so našli v hlevu drugega konja, za katerega se gospodar ni oglašil. Policija sedaj preiskuje, ali je tu se zgodila tatvina ali le zamena.

(Mestna hranilnica ljubljanska.) Meseca junija 1894 vložilo je v mestno hranilnico ljubljansko 522 strank 179.800 gld. 21 kr., 437 strank pa vzdiguilo 113.663 gld. 92 kr. V drugem četrtletju (april, maj in junij) vložile so se 304 prošnje za posojila na zemljišča in se je dovolilo posojil v skupnem znesku 834.253 gld. 52. kr.

(V Karlovih varih) se vsako leto shaja jako veliko Poljakov. Tam nameravajo postaviti spomenik pesniku prvaku A. Mickijeviču. V spomin r. Du-

najevskega so imeli tam dne 28. junija slovesno službo božjo.

(Nove slike.) Iz Rojana: Dne 1. julija je pri nas za našo cerkev slovesno blagoslovil nove oljnatе slike sv. Jožefa in sv. Ane prač. gosp. gen. vikar dr. Sust.

(Nekaj legalizaciji podobnega.) Na Dunaju so sedaj v posvetih advokatje. Pozdravil jih je minister Senborn in župan Gribl. Prav sta imela, dasi katoliškega shoda leta 1889 ni nobeden takih mož račil pozdravljati. Mej drugim se je sklenilo na advokatskem shodu, da bodi zaukazano, da se morajo pri vseh pravadah, pri katerih se gre za več nego za 500 gld. in pa pri vseh meničnih pravadah uporabljati advokatje. Mi priznajemo veliki pomen advokatskega stanu, toda odločno izražamo svoje mnenje, da bodi advokat samo pravni pomočnik in da se pri tem varuj svoboda strank. Sodni red je sam po sebi nevreden, če morajo nekateri, dasi bi se mogli sami zastopati, pomagati si z advokati. Dosedaj so mogli kupci v meničnih pravadah do 500 gld. izhajati sami; sedaj zahtevajo advokatje, da sme sicer n. pr. v navadni pravdi do 500 gld. vsak zastopati samega sebe, da pa mora v menični pravdi, bodi si tudi le za 5 gld., najeti in plačati si advokata. V tem oziru se pač ne gre za tajnosti nepristopne širšemu občinstvu; tu ni vprašanja o tem, kako da rimsko pravo ime-nuje zajca, dokler bega po grmeh, nepremakljivo blago, ko ga pa lovec ustrelji, premakljivo, marveč tukaj se gre za stvari, ki so umljive vsakemu, kdor ima kaj časa opraviti z njimi. Tudi menimo, da advokati ne smejo postati ni po svoji zgodovini, ni po sedanjem težnju po omiki, samo od države priznani in vsiljeni kuratorji ljudstva, kakor so n. pr. notarji. Zato s svojega stališča, bodi si i v klerikalnem listu, zahtevamo več svobode i ljudstvu, i advokatom, nego je nasvetuje advokatski shod na Dunaju.

(Razpisane štipendije.) Iz zaklada Zinsendorf razpisani sti dve štipendiji vsaka od 300 gld. Za redno pohajanje nautičke šole v Trstu. Pravico natecati imajo mladeniči pripadniki v Trstu ali pa rojeni v Trstu in pripadniki cislajtanskih kronovin. Ako bi se kateri od teh štipendistov hotel posvetiti po končanem šolah z dobrim teoretičnim vspehom tudi praktičnemu pouku v jedni primorski ladjetsalnici podrejeni Primorskemu namestništvu, vžival bode za dve leti štipendij od 400 gld. s pravico, da po sprejemu diplome dobi še štipendij od 2000 gld. v zlatu za praktiko v kakem inozemskem arsenalu. Prošnje naj se pošiljajo do 31. t. m. mestnemu magistratu v Trstu; pridjati jim je rojstni listek, pripadnosti družinske razmere in zvršene nauke zadnjih dveh semestrov.

(Pravosodno ministerstvo) je dovolile, ker primanjkuje sodnih askultantov, da morejo absolvirani juristi še pred tretjo državno teoretično skušnjo oziroma pred dobljenim doktorstvom vstopiti v sodniško prakso.

(Socijalno delovanje mej Lah.) Prošli mesec se je ustanovila za Lombardijo v Trevilju „katoliška poljedelska družba“, z imenom „Unità cattolica Agricola Lombarda“, ki boče z vsemi dovoljenimi pripomočki pomagati propadajočemu kmečkemu stanu. Dosedaj je ustanovila že 12 kmečkih posojilnic (1 v kremški, 3 v milanski in 8 v bergamski škofiji), ki že jako uspešno delujejo. Lah menda nas v tem ne bode prekosil?

(Liberalci v službi anarhizma.) Iz laških katoliških listov posnemamo te le zanimive nekdanje liberalne izjave. L. 1856 razpisalo se je v več prekucijskih listih to-le darilo proti kralju Ferdinandu neapeljskemu: „Povračilo 100.000 cekinov je obljubljeno tistemu, ali tistim, ki bi rešili Italijo imenovanega trinoga. In ker ni v odborovi blagajnici več, nego 60.000 gld. na razpolago za ta namen, se bo ostalih 30.000 nabralo s podpisi“. Dne 8. dec. tistega leta je vojak Agebilaj Milano napal vladarja in v proslavo morilčevu so dali korat medalijo. Dne 29. marca 1857 jo je „Dirito“ razlagal, češ da jo je rodila plemenita misel, da bi junaka ohranila pri potomcih v spominu Hinavski starec Crispi, ki je sedaj izražal svoje sožalje, ko je bil umorjen Carnot, je dne 23. januarja 1864 dejal v turinski zbornici: „Umem, da je mogel vstati za Borbonovcev Agebilaj Milano, ki je poskusil tako drzno dejanje, katerega ne more obsojati noben domoljub“. — O Orsinijevem napadu l. 1858. je pisala turinska „Gazeta del Popolo“: „Orsini je velik mož“, „Razione“: „Orsini ostane v laški zgodovini mej največjimi prikazniki“ in videmski

„il Martello“ je jel nabirati za njegov spomenik. Ti liberalni svetohlineci pa sedaj udirajo po anarhistih. Sovražimo liberalizem, to je pravo človekoljubno geslo naših dni.

(Kozacka — velika kneginja.) „Przegladu“ se poroča iz Rusije: Te dni se je podala carica s svojo hčerjo Ksenijo v kavkaško kopališče Abbas-Tuman, koder že par let sem prebiva drugi carski sin Jurij. Ta je bil po menenju zdravnikov popolnoma jetičen in napovedovali so mu bližnjo smrt. V Abbas-Tumanu, kjer je celo leto jednaka temperatura, se je zdravil; tam pa se je tudi seznanil z neko priprosto kozaško deklico. Sklenil, da jo vzame za ženo; bolniku smrt pričakajočemu niso hoteli stariši odrekati zadnje želje in dovolili so mu zakon. A kavkaški zrak je tako okrepil mladega velikega kneza, da je popolnoma ozdravel. Kaj pa sedaj s Kozacko? Zato, da bi se kako razvozlala ta zamotana zadeva, je odšla carica k sinu.

Društva.

(Sentpeterska moška inženska poudružnica sv. Cirila in Metoda v Ljubljani) bodeta imeli jutri 4. jul. zvečer ob osmih občni zbor v Hafnerjevi pivarni na sv. Petra cesti. K temu zboru, ki bode imel navadni vzpored, vabita člane načelnštvi.

(Družba sv. Cirila in Metoda) je imela 14. junija ob 3/3. uri popoldne svojo 76. vodstveno sejo. Navzoči: Tomo Zupan (prvomestnik), Anton Koblar, Matej Močnik, Ivan Murnik, Luka Svetec (podpredsednik), dr. Jos. Vošnjak (blagajnik), Andrej Zamejic, Anton Zlogar (tajnik) in nadzornik Ivan Vrhovnik. Prvomestnik Tomo Zupan je odvtoril sejo z običajnim pozdravom ter naznanil, da so litijsko-matinske Slovenke družbi zopet darovale 100 gld. Odborniki so jim zaklicali: Bog živi! Nadaljuje je govoril: Prav v tem času, ko mi tu zborujemo, neso k večnemu počitku v Mariboru prelata Frančiška Kossarja, umrlega v Iki, kamor si je šel iskat telesnih moči. Pokojnik je bil blag značaj, uzoren duhovnik in domoljub. Na nekatera prevažna mesta izven ožje domovine kandidiranemu mu je bilo vender usojeno, da je ostal v ožji svoji domovini, kjer je ognjevito deloval s peresom in besedo. Za kar se ga pa tu posebno spominjamo, je pa to, da je bil naši družbi vstrajen dopisovalec in svetnik sobno še ta čas, kar obravnuje z mariborskimi šolskimi sestrami ob prevzetju naših šol in šolskih vrtcev. Njegove izjave do nas so pisane ne samo s črnolom, ampak s srcem gorečim za Boga in naš rod! Ker ste se v znak sožalja sami razsedeže vzdignili, ni mi drugega dodati nego izreči: ker mu po božji previdnosti ni bilo usojeno dalje za nas delovati pod zvezdami, naj pa deluje za nas nad zvezdami! — Iz blagajnikovega poročila se je razvidelo, da je družba v zadnjih dveh mesecih prejela 2600 goldinarjev, izdala pa 3090 goldinarjev, tedaj znaša primankelje 490 gld. Ko so se rešile nekatere prošnje o podporah in se je tudi sklenilo o potrebnih ukrepih glede družbenih zavodov in učiteljskega osebja, ter določilo, da bodi letos velika skupščina za leto 1894. v Novem Mestu — če bo to naši dolejnjski strani po gôdu — zaključil je prvomestnik sejo ob 6. uri.

Narodno gospodarstvo.

Zakupni razglas.

Zaradi zagotovljenja predmetov, ovsa, sena, slame, drv, premoga, koaksa in sveč za l. 1894. vršile se bodo v postajah in preskrbovalnih magacinih zakupne obravnave in sicer v Gradci dne 9. jul. tega leta, v Mariboru dne 13. julija, v Ljubljani dne 4. julija, v Celovcu dne 18. julija, v Trstu dne 25. julija, v Gorici dne 23. julija in v Pulji dne 27. julija. Pismene ponudbe dosti imajo zgoraj omenjene obravnave dni najkasneje do 10. ure dopoldne dotičnim vojaškim oskrbovalnim magacinom. Podrobnosti glede teh obravnav se poizvedo pri dotičnih oskrbovalnih magacinih. Zakupni razglas obseza joč množino dobavnih predmetov, splošne pogoje in ponudbeni obrazec pogleda se lahko tudi v pisarni trgovske in obrtniške zbornice v Ljubljani.

Telegrami.

Dogodki na Francoskem.

Pariz, 2. julija. Pri apnenicah v Xenilly pri Xandru so francoski delavci tako pretepli italijanskega delavca, da je umrl.

Pariz, 2. julija. Danes je vsprejel Kazimir Perrier zastopnike onih vlastij, ki so bile zastopane pri Carnotovem pogrebu. Jutri vsprejme vse diplomate.

London, 2. julija. V tukajšnji cerkvi „Notre Dame de France“ je bila danes slo-

vesna črna maša za Carnota, katero je imel kardinal Vaughan. Pri nji so bili zastopniki kraljice, princ Waaleski, vojvode huburški, Yorski in Cambridški, ministri in diplomatje.

Pariz, 2. julija. Pomorski minister šel je popoldne v spremstvu admirala Gervais k nemškemu veleposlaništvu, da se je zahvalil, ker je cesar pomilostil francoske častnike.

Rim, 2. julija. Italijanski listi mislijo, da je zveza mej napadom na Crispia in Carnota. Francoska, italijanska in španjska policija z vso marljivostjo zasledujejo obširno zaroto.

Trident, 2. junija. Cesar je danes z vozom odpotoval v Campiglio. K slovesu so se zbrali načelniki oblastev, aristokracija in veliko ljudstva, ki je cesarja pozdravljalo z burnimi evivaklii.

Trident, 3. julija. Pri slovesu je rekel cesar Giovanelliju: Vsprejem je lep, red vzoren. Vzlic ogromne množine ljudij ni bilo najmanjšega nereda.

Praga, 2. julija. Na shodu v Jičinu se je izrekel poslanec Kramar, da ni pričakovati, da bi bil kmalu konec koalicijski sistemi, temveč treba je celó računati s tem, da bode dolgo trajala. Ko bi volili druge poslance, bilo bi presenečenje še večje. Več se ne sme obetati, kot se držati more.

Praga, 2. julija. Danes se je tukaj začela obravnava proti trem učencem zasebne trgovske šole, proti 17letnemu Hofmeistru, 17letnemu Josipu Brožeku in 16letnemu Josipu Busilu. Zatožba se glasi na veleizdajo, razžaljenja cesarja, članov cesarske hiše, na pregrešek proti zakonu o razstrelilih, potem na rušenje javnega miru, tajno zborovanje in hujskanje proti katoliški cerkvi. Vsi so bili člani tajnega društva „Občnost“. Pri njih so našli 88 oteževalnih listkov. Vsi trije so vse sami priznali.

Karvin, 2. julija. Danes poskusili so vdreti v jame. Ker je pa poskušnja plinov pokazala še 0.4% ogljikovega okisa, so delavce nazaj poklicali. Obe jami sta se zopet zadelali. Odpro jih zopet, ko se množina ogljikovega okisa pomanjša, kar upajo, da se zgodi v nekaterih dneh.

Madrid, 2. julija. Neki delavec je poskusil usmrtiti prvega vodjo delavskega romanja v Rim, markiza Cubasa. Ko je ta ogledoval dela v katedrali, ga je napadel z bodalom. Drugi delavec je preprečil umor in je pri tem bil sam težko poškodovan. Cubas ni nič poškodovan. Napadovalca so zaprli.

Rim, 2. junija. Zbornica je v drugem branju vsprejela zakon o razstrelilih.

London, 2. julija. Kakor se poroča v „Times“ iz Shanghaia se Japonci pripravljajo v veliki meri na vojsko proti Kitajcem zaradi Koreje. Pozvali so korejskega kralja, da pretrga vse zveze s Kitajem in odpošlje kitajskega zastopnika. Po drugih poročilih so Kitajci poslali na Korejo 20 batalijonov vojakov, ker ni nobenega upanja, da bi stvari mirno poravnali.

London, 2. julija. Uradni list objavlja, da je generalni državni pravdnik Sir Charles

Russel imenovan lordnim nadsodnikom angleškim (pravosodnim ministrom).

London, 3. julija. Nadvojvoda Franc Ferdinand je dopoldne odpotoval na Dunaj. K slovesu prišli so na kolodvor princ Waaleski, več princev in osobe avstroogerskega veleposlaništva.

Chicago, 2. junija. Položaj se slabša. Delavci pri 32 železnicah štrajkajo. Tukaj v mestu so vrgli vlak iz tira. Promet je na nekaterih progah popolnoma ustavljen. Živila so se že jako podražila.

Mi svoje častite čitatelje opozarjamo, da bode žrebanje dunajskih srečk s 5 glavnimi dobitki à 10.000 kron že dné 12. julija.

Vsebina 13. zvezka 1894:

1. P. Flor. Hrovat, vodja ljudske šole in slovenski pisatelj. Spisal B. (Konec). 3. Viljem Ostrovrhar. (Tragedija v petih dejanjih) Sp. Anton Medved. (Dalje.) 3. Gospa s pristave. (Zgodovinski roman.) Spisal I. Kraljev. (Dalje.) 4. Janičar. (Epična pesem.) Speval O. Gojko. 5. Rim, središče lepih umetnostij. Spisal dr. Anton Medved. 6. Ogled po stari povestnici slovenski. (Nekaj zgodovinskih črtic, zlasti iz dóbe Rimljanov.) Spisal Andrej Fékonja. (Dalje.) 7. Književnost. A. Slovenska. B. Nemška. — Slike: 1. Nadvojvoda Rudolf IV., ustanovitelj Novega mesta. 2. Marijino obiskovanje. (Slika Jurija Šubica na Rožniku.) 3. Novo mesto. (Fotogr. Jos. Armič.) 4. Zaroka Viridina. 5. Južina ob košnji na planinah. (Narisal Ivan Grohar.) 6. Rimski spomenik.

Umrli so:

1. julija. Marija Gostič, poštnega sluga hči, 15 mesecev, Rimska cesta št. 8, davica. — Marija Suhadolnik, delavka, 38 let, Žabjak 5, jetika.

V bolnišnici:

29. junija. Jožef Fakin, rudar, 45 let, dementia paralytica.

Tuji.

30. junija.

Pri *Slonu*: Landau, Kulka, Weinberger z Dunaja. — R. Erben, Heinrich, H. Kaufmann, Bakarčič z Reke. — Zamparo, Schillizi, Bessi, Astolfi, Kerka iz Trsta. — Wunderlich iz Altenstadt-a. — Veselič iz Karlovca. — Turner iz Celovca.

Koverte s firmo
priporoča
Katoliška Tiskarna
po nizki ceni.

— Feltl iz Poysdorf-a. — Voctar s Češkega. — Müller in Hauser iz Prage. — Epstein iz Zagreba. — Petrič iz Postojne. — Kotnik iz Roverda.

Pri *Maltcu*: Raab, Hilfreich, Scheer z Dunaja. — Diesel iz Lipsije. — Kisch s Češkega. — Klement, Pressfreund iz Gradca. — Hirsch iz Budimpešte. — Klobučar iz Trebnjice. — Dr. Angelo Cavazzani iz Trsta. — Višnikar iz Ribnice. — Remšak z Reke.

Pri *Južnem kolodvoru*: Bergant iz Št. Jurja. — Pečnik iz Lipljen. — Constanz pl. Mirosov iz Gradca. — Bischel iz Prage.

Vremensko sporočilo.

Dan	Čas	Stanje	Veter	Vreme	Mokrine na 24 ur v mm
opazovanja	zrakomera v mm	toplomera po Celsiusu			
7. u. zjut.	740.6	16.4	sl. vzh.	jasno	
2. u. pop.	739.1	26.6	sl. jvzh.	"	0.00
9. u. zveč.	738.6	20.0	sl. vzh.	"	
Srednja temperatura 21.0° za 1.9° nad normalom.					

Stanje avstro-ogerske banke

dné 30. junija 1894.

(Brzojavno poročilo.)

Bankovcev v prometu	gld. 452,044.000 (+19,200.000)
Kovinski zaklad	" 281,236.000 (+ 302.000)
Listnica	" 157,015.000 (+16 475.000)
Lombard	" 25,599.000 (+ 2,381.000)
Davka prosta bančna rezerva	gld. 38,320 000 (—17,966.000)
Državnih bankovcev je v prometu	gld. 320.957.000 (+ 1,754.000)

Na prodaj je

dobro ohranjen pianino
po nizki ceni.

Naslov pové upravništvo.

365 3—2

Dobro izurjenega

svečarskega pomočnika

sprejme takoj v stalno službo

Jernej Kopač,
svečar,

368 3—1

v Gorici (Görz).

Dunajske srečke po 1 krono. — Predzadnji teden.

5 glavnih dobitkov po 10.000 kron.

2 Srečke priporoča 315 13

„MERCUR“, menjalnična delnična družba
na Dunaju, Wollzeile 10.

Oklic.

359 3—2

Na prošnjo podpornega društva onemoglih duhovnikov dijeceze ljubljanske se odredi

prostovoljna prodaja

poprej gosp. dr. Janeza Semena zemljišča na Podgorici št. 12 obstoječega iz stanovanke hiše, gospodarskega poslopja, travnikov in njiv

na dné 12. julija t. l. popoldne ob 2. uri

na licu zemljišč.

Skupilo se bodo obrnilo v korist podpornega društva.

Posestvo je cenjeno na 1700 gld.

Dražbeni pogoji se morejo upogledati v uradnih urah pri podpisnem sodišču in se bodo objavili pred prodajo.

C. kr. okrajno sodišče Mokronog,

dné 26. rožnika 1894.

Dunajska borza.

Dné 3. julija.

Papirna renta 5%, 16% davka	98 gld. 05 kr.
Srebrna renta 5%, 16% davka	98 . 05 .
Zlata renta 4%, davka prosta	121 . 75 .
4% avstrijska kronina renta, 200 kron	95 . 15 .
Akoije avstro-ogerske banke, 600 gld.	998 . — .
Kreditne akoije, 160 gld.	350 . 50 .
London, 10 funtov strl.	125 . 35 .
Napoleonodor (20 fr.)	9 . 97 1/2 .
Cesarski cekini	5 . 92 .
Nemških mark 100	61 . 45 .

Dné 2. julija.

Ogerska zlata renta 4%	120 gld. 55 kr.
Ogerska kronina renta 4%, 200 kron	95 . 10 .
4% državne srečke l. 1854., 250 gld.	147 . — .
5% državne srečke l. 1860., 100 gld.	157 . 75 .
Državne srečke l. 1864., 100 gld.	197 . 50 .
Zastavna pisma avstr. ostr. zem. kred. banke 4%	98 . 50 .
4% kranjsko deželno posojilo	97 . 10 .
Kreditne srečke, 100 gld.	195 . 75 .
St. Genois srečke, 40 gld.	70 . — .

4% srečke dunajske parobrodne družbe	— gld. — kr
Avstr. rudečega križa srečke, 10 gld.	18 . 40 .
Rudolfove srečke, 10 gld.	22 . — .
Salmove srečke, 40 gld.	73 . — .
Waldsteinove srečke, 20 gld.	50 . — .
Ljubljanske srečke	24 . 30 .
Akoije angio-avstrijske banke, 200 gld.	156 . 50 .
Akoije Ferdinandove sev. želez. 1000 gl. st. v.	3015 . — .
Akoije južne železnice, 200 gld. sr.	106 . — .
Papirnih rubeljev 100	134 . 25 .

Nakup in prodaja

vsakovrstnih državnih papirjev, srečk, denarjev itd.
Zavarovanje za zgube pri žrebanjih, pri izžrebanju najmanjšega dobitka.
Kalantna izvršitev naročil na borzi.

Menjarnična delnična družba

„MERCUR“
Wollzeile št. 10 Dunaj, Mariahilferstrasse 74 B.

Pojasnila v vseh gospodarskih in finančnih stvareh, potem o kursnih vrednostih vseh spekulacijskih vrednostnih papirjev in vestni sveti za dosego kolikor je mogoče visocega obrestovanja pri popolni varnosti

naloženih glavnih.